

“El que passi a Israel i Palestina no ens ha d’impedir treballar junts contra l’antisemitisme i la islamofòbia”

Dv, 13/01/2017 per Catalunya Religió

(David Casals -CR) Els sondejos pronostiquen l’ascens del partit euroescèptic i xenòfob ‘Alternativa per Alemanya’ en les eleccions generals que se celebraran d’aquí nou mesos. Les polítiques d’asil a refugiats, sobretot fugitius de la guerra de Síria i majoritàriament de tradició musulmana, atien el fantasma de la intolerància al país que va planificar l’extermini del poble jueu i gitano fa més de 60 anys.

Els pronòstics demoscòpics podrien portar-nos a la desesperança; però això seria del tot erroni. Berlín s’ha convertit en la capital europea que més iniciatives a favor de la convivència, el diàleg i el pluralisme està fent, i prova d’això és [‘La nit de les religions’](#), una jornada de portes obertes a centres de culte de diferents tradicions, i que l’any passat va arribar a Barcelona.

Una altra idea pionera és la d’un grup de joves de diferents tradicions que treballen plegats amb un objectiu compartit: lluitar contra la islamofòbia, l’antisemitisme, els delictes d’odi per motius religiosos i el racisme. Aquest projecte es diu [Salaam Shalom](#), que és com es diu en àrab i en hebreu la paraula ‘pau’. El seu promotor i ideòleg, **Armin Lager**, va visitar dies enrere Barcelona i va explicar com va néixer aquesta idea.

Langer té 26 anys. Va néixer a Hongria i fa tres anys va anar a viure a Berlín, amb l’objectiu de cursar al seminari estudis rabínics. Va anar a viure al barri de Neukölln, on un terç de la població procedeix de països de majoria musulmana. Ell és de tradició liberal i, segons explica, els rabins que es vulguin formar a Europa en aquesta corrent del judaisme només ho poden fer a la capital d’Alemanya, Amsterdam o Berlín.

Es va indignar quan des de les comunitats israelites de Berlín, la seva àrea d’antisemitisme va recomanar als jueus de tota la ciutat no anar al barri on residia. “Jo mai no he tingut cap problema a Neukölln. El meu perruquer és musulmà i mai m’he amagat de res”, considera. També subratlla que en aquest districte hi ha una sinagoga, de tradició ortodoxa, i diu que mai cap atac antisemita que ha sofert l’ha fet un musulmà que viu en aquesta part de la ciutat.

“Estem en contra de la instrumentalització de les identitats”

El grup que lidera és pluriconfessional: hi ha cristians de diferents tradicions, jueus i musulmans, i també ateus i agnòstics interessats en els afers religiosos i l’espiritualitat. El seu darrer ‘fitxatge’ és un hindú. Ara mateix, el formen 300 persones. Tots tenen el mateix objectiu: lluitar contra els delictes d’odi.

“Segons les estadístiques oficials, ni un 5% dels delictes antisemites els cometien ciutadans d’origen musulmà. Tot i això, la majoria d’alemanys pensa tot el contrari”, lamenta.

“Lluitem contra qualsevol forma de marginació, opressió i discriminació per motius de religió, raça, classe o gènere. Estem en contra de la instrumentalització de les identitats”, diu Langer, que creu que lluitar contra la desigualtat és la millor manera per posar fi als debats identitaris. “L’exclusió social alimenta la radicalització. No és per la religió que hi ha joves que es radicalitzen, és per la marginació”, aprecia.

Un dels seus reptes, explica, és aconseguir mobilitzar no només “als liberals” de cada una de les tradicions religioses de la ciutat, i està satisfet d’haver anat implicant de mica en mica a les comunitats jueves ortodoxes u ultraortodoxes. També ha aconseguit que es vagin creant grups similars al seu a altres ciutats d’Alemanya i també a Budapest (Hongria) tota la seva experiència l’ha recopilat en un llibre que ha publicat al 2016.

Està satisfet ja que Barcelona és la primera ciutat on ha acudit a fer una conferència per donar a conèixer les seves tesis, i insta a fer accions a l’espai públic, com fan ells, i no només actes, conferències i jornades en un espai tancat. Segons diu, s’ha d’estar present al carrer, i ells han fet tota mena d’actes: des de participar a les concentracions de condemna a les matances fetes pels violents a Berlín fins a accions per donar la benvinguda a refugiats.

Perfil heterodox

Langer és heterodox. No amaga la seva homosexualitat, i fou expulsat del seminari on cursava els seus estudis rabínics per un article que va publicar al periòdic alemany *Der Tagesspiegel*, que tenia un titular ben contundent: '[Els musulmans són els nous jueus](#)'. Ell era conscient que aquesta frase seria polèmica, però ell està plenament convençut que l’experiència que avui dia viuen musulmans a Europa li recorda a la discriminació contra els jueus als anys 30, que va culminar amb l’Holocaust, i que va afectar també a la seva família. De fet, dos dels seus avis foren deportats al camp de concentració de Dachau, situat al sud d’Alemanya, a pocs quilòmetres de Munic, tot i que van aconseguir sobreviure.

Vol continuar amb els seus estudis rabínics i lamenta l’actitud d’una part de les comunitats jueves. “No dic que no ens hàgim de deixar de preocupar per l’Holocaust, però no pot ser que ens dediquem només a defensar la nostra identitat, enlloc de viure-la”, hi afegeix. Li preocupa l’ascens dels partits amb un discurs xenòfob i l’auge de mobilitzacions islamofòbiques, i també creu que és possible que musulmans i jueus cooperin al marge de les seves tesis personals sobre el conflicte d’Orient Mitjà.

“Quan vaig arribar a Berlín, poc després em vaig anar a tallar el cabell a un barber libanès. Quan li vaig dir que era jueu i que havia vingut per estudiar per ser rabí, la seva primera pregunta no fou sobre Israel i Palestina, sinó si els rabins ens podem casar”, explica. “Som ciutadans alemanys, i el que passi a Israel i Palestina no ens ha d’impedir treballar a Alemanya sobre l’antisemitisme i la islamofòbia”, hi afegeix. “Un cop hàgim arreglat la situació a Alemanya, ja parlarem d’Orient Mitjà”, conclou.

I què fem a Catalunya?

A l'igual que a Barcelona ha arribat 'La nit de les religions', podria haver una iniciativa similar a Salaam Shalom? Fins ara, els intents per fer un grup que afronti els delictes d'odi amb una perspectiva àmplia i pluriconfessional a Catalunya no han arrelat. Hi ha hagut contactes i converses, però no han estat fructuosos.

Sí que existeixen diferents iniciatives: algunes sota el paraigües de les confessions (com la Lliga Internacional contra el Racisme i l'Antisemitisme, que [ha obert una delegació a Barcelona](#)), i altres amb un component totalment desvinculat de la religió (com Unitat Contra el Feixisme i el Racisme, que se centra en combatre la islamofòbia). No tot són males notícies, ja que Barcelona és pionera en tenir un fiscal centrat exclusivament en l'antisemitisme, el racisme, la islamofòbia i els delictes d'odi, càrrec que ostenta **Miguel Ángel Aguilar**. És l'únic fiscal que hi ha a l'Estat sobre aquest tema i cada any fa un informe on recopila la seva tasca.

Un referent transversal que existeix a Espanya és el Moviment contra la Intolerància, que cada any redacta un document (*Informe Raxen*) on recopila com evolucionen els delictes d'odi. També amb [una web](#) que inclou un servei de notícies sobre els temes que segueix, que és dels pocs espais d'intersecció entre musulmans i jueus a la xarxa. Aquesta entitat també ha posat en marxa [un mapa que recopila tots els delictes d'odi](#) a l'Estat des de 1990: es pot consultar a Internet i les dades són demolidores: 4.000 agressions en 25 anys, i 88 morts.